

salutis aut nimis multū coartat. Nam ad opus fiat meritorū aut diceret requiri ac tuale relatōem illius opis ad deū. aut dice res sufficere relatōz in babitu et in vnuersali.

I Si dicant q̄ requiruntur relatio actua lis et in particulari. tunc nimis est ars via salutis: q: tūc in oī ope qd̄ bō nō actuālre feret in deū demeret. et peccaret qd̄ estet ou rum dicere. Sed si sufficeret relatio babitu lis. et in vnuersali tunc aliquis qui pposu isset in corde suo. deo seruire in principio ā ni mensis. vel sepius: oī oga que postea faceret etiā de deo cogitans essent sibi meritoria. et tuuc nimis ampliarer viam salutis. Quod est ī illud q̄ dī. q̄ arta est via q̄ ducit ad regm̄. Estigetur alius modus dicēdī q̄ in opibus voluntatis deliberatiue est pone re mediū inter bonitatez et maliciā. Nā qdā actio de liberatiua a voluntate pcedens. est ordinata ad debitum finē sc̄z ad deū bec q̄ dam est bona. et si sit ex caritate. tunc est me ritoria. Quedā vero actio nō est ordinata. et bec diuisio est p̄ immediata. Sed nō oīs actio nō ordinata ad deū tāq̄ ad finē. est mala q̄ quedā nō ordinat. ppter in ordinatā cōuersi onem ad creaturā: qdā vō nō ordinatur p̄ picropantis negligentiā. qdā vero nō ordi natur ppter opatus infirmitatē et miseriā. Prima dī actōis nō ordinata est mala ma licia cōmissionis. puta que actio se cōuerter ad creaturā. q̄ illā ordinatōez cōmisit: et igr̄ est ibi quadā cōmissio. Sc̄da est mala maliciā omisiōis. Tertia vero neutro mō ma la est. s̄ est indifferens. Talis aut̄ actio qn̄ q̄ faciliatē actū. ita q̄ circa creaturā nō af sicur inordinate: nec in illā actōez ordinat ad deum. s̄ facit ppter aliquē finē qui respic aliquā indigentia nature. vt cū aliq̄s p̄ab lat vt recrēt vcl cōmedat vt reficiatur. et tal actio indifferens iudicatur. q̄ deus nec culā remunerat. nec imputat ad culpā. et b̄ q̄ in tali actione non est malicia cōmissionis. q̄ nō est inordinata delectatio nec cō omisiōis. Nō ei sp̄ omittit bō qn̄ actōes suas nō referit in deū. Judulgetur ei nature fragili et infirme. vt multa talia possit facere: nec deus re quirit ab hoīe in tali statu distractōis. q̄ oīs dum facit referat. ad se: requirit m̄ aliquē sc̄z qn̄ est ips̄ et locus. et si m̄ nō referat omittē do peccat zē. Sed quid ad vībū apli: dōz q̄ illud vībū potest accipi affirmatiue. vel

nēgatiue si accipitur negatiue. tūc est p̄ceptū et est sensus. Ita faciat oī oga vra. vt ni bil faciat p̄ ḡlam dei. Si aut̄ intelligitur affirmatiue tunc p̄t tenet collectiue uel dī stributiue. Si distributiue et diuisiū. tūc ē cōsilū et āmonitō. Ammonet enī apl's fm̄ būc sensum q̄ omne op̄ nīm referam̄ i deū qd̄ de quolz diuisiū facere possimus et si fa cim̄. vtile est nobis expediēs. Nullū est enī op̄ deliberautiū qd̄ a nobis fit. qd̄ qdē nō possum̄ facere ppter deū. Si aut̄ teneat col lectiue tūc nō est cōsilū. nec p̄ceptū s̄ finis p̄ceptū vel cōsilij. Ad b̄ ei debem̄ tendere et hoc desiderare. q̄ ad talē statum puentiam̄ q̄ oēs actōes nr̄as et affectiones p̄cipali ī intentione ad deū referamus. **O**k **T**ertio p̄ ponere debem̄ sp̄ualia et celestia t̄p̄libus ppter dignitatē ordis. Digniora nāq̄ in or die sp̄ponū. sicut videm̄ in elemētis. Cū ḡ sp̄ualia. s. v̄tues et celestia sc̄z gl̄ia et gau dia beatitudis sint digniora oībus terrenis q̄ oīa vt stercorea sunt in cōpatione auri sicut terrena respectu sp̄ualū v̄tū et donorum. **V**n sap̄. vii. Omne aūnū in cōpatōe illī. s. v̄tus vel gaudiū beatitudis arena est exi gua et tāq̄ lūū estimabilis argentū in p̄spec tu illī. In signū bu. sanci reges terre. oīa regna mōdi. et ornari seculi p̄tēp̄serūt. vt v̄tu tes acquirēt. et ḡlam possiderēt sempiter nē. Sicut legitur de sancto ludouico filio karoli regis francie. sicut et ibr̄lm̄. qui oīa terrena vt stercorea arbūras. relicto seculo et hereditate p̄na. ordinē fratru minoz̄ ingrediendo ḡlam celestē adept̄ est. Unde i bul la de eius irālātōe scribit iob. papa xciij. Ludouicus vt sol refulgens in virtute mulia repenire ad summā ḡlam ḡdī. regalibus dignis cōspectib̄ vt candens līlum. ac odo ris inauisium rosa rubens nunc gaudet in ciēnum.

Feria q̄nta post inuocauit.

E Gressus ihesus
secellit in p̄tes tyri et sydonis. et ecce mulier chananea a finib̄ ill̄ egressa clāuit. d̄ Misericordia mei dñe fili dauid filia mea. male a demonio vexatur Mat. xv. **L**anguid̄ pot̄ si prudens est ex p̄sum et līlatum querit medicū q̄ ignau. q̄ vulgariter dī q̄ melior est mīgr̄ discipulo. sic lenicines aliquē morbū. siue sit oculorum

Feriā quīntā

post Inuocauit

sentī. siue capitis nō debet recurrē ad pbi-
tomissas et caminariess et bñōi vt suis car-
mībus. cōūrationib⁹. siue bñdīctōibus
curemūr quod sub pena excommunicatōis fī ca-
nones. et cōcrematōis. seu decapitatiōis: siue
depcatōis fī leges p̄bībes. sed pōt⁹ ad ve-
nū medicum et xp̄ium magīm sc̄z xp̄m debe-
m⁹ recurrere et eius auxiliū implorare. **A**nd
aug. de ci. dei. et allegat⁹. xxvi. q. iij. Qui sūn
saluatorē salutē h̄re vult. et sine vera sapia e-
stūmat se sapientē fieri posse. nō san⁹ s̄ egerē
nō prudens s̄ stultus. in cōgraudiē assidua la-
borabat in cecitate notia stūlius et dēmēs
p̄manebat ac p̄inde oīs inquisitio et oīs cu-
ratio q̄ a dīmīs et magicis artib⁹. vel ab ip-
sis demonib⁹ in ydolog cultura expedītur
mors pouis est dicenda q̄ vita. et qui ea
se etantur si se non correcerint ad etemāmp-
tūdīonez tendunt. **H**oc attendens illa multi
er fī originē in omel. nō petri iacobū. non
rogatūt iobem. non accessit ad petrū: nō est
inqt̄ mibi ncc⁹ fidēiūssor. s̄ suscipit̄ se p̄mē
procīmū et sola cucumit ad dñm. et eū in vo-
ce tenuit et dixi. Misericordia mei filii dauid.
M **Q**ueritur ut̄ demones possunt inhibēr
corpib⁹ boīm. et eos vexare. **E**t videt̄ q̄
nō. q̄ s̄ m̄ aug. de fide ad petrū. Duo spūs
p̄nt̄ s̄ ille in codē loco. s̄ aīa et spūs est in q̄
libet parte corporis tota fī eundē et ares. ḡi
nulla pte corporis p̄t̄ demō babutare. **C**ōra
nullus spūs ej̄c̄t̄ de corpe in quo nō est. s̄
demon ej̄c̄t̄ de corpe vt h̄ dī. ḡ p̄t̄ eī i cor-
pe. Rñdit aug. in l. de dinatōc demōnū. q̄
demones p̄ naturā siue subtilitas p̄nt̄ pene-
trare q̄cūq̄ corpora. et in eis sine obſtaclō
ſubſttere: rōne vero siue potestatis p̄nt̄ corpora
in quib⁹ ſunt mouere et p̄trahere. **A**d ar-
gumētū dñm. q̄ duo spūs eſſe ſil nō p̄nt̄ in
codē. et fī idē. s̄ bñ ſil eſſe p̄nt̄ diueriū mod̄
m̄ aīa eſſe in corpe vt forma pfectiā ſeu iſor-
matiua. dyabolus vero ſolū vt motor et de-
ſtructioꝝ pfectiōis. **S**ed quēn̄ ap̄pōlit̄ aīe
ip̄amēr̄ malas cogitatiōes. et affectiōes ma-
las incendere. Dicū bonaū. i ſedō ſuo ſug-
mīgīm ſen. di. viii. q. v. q̄ p̄t̄ eā ſe admī-
ſtrare p̄ ſuggēſtōes. s̄ nō p̄ncipalē refūcēre.
q̄ ſicut i corporib⁹ ignē accēdere n̄ eſt ignēz
generare. s̄ potēs pabulū ignī mūnīſtāre yl̄
ignē applicar do cōbustibili. vel ecouerſe.
Hic in ſqualilib⁹ dyabolus p̄t̄ p̄ ſuggeſ-
tiōnē malas cogitatiōes et affectiōes. q̄.

orūgenē

p̄pulū admīſtrare. et iſtas per ignē male
cōcupiſcie et libidīs accēdere; p̄terca dīciūr
a ſanciō ſoctr. in cōtōr̄ maloz non affecſie
ſi mīſtratiō. **C**n. **S**ed querit. an dyaboli
poſſim ſc̄re ſecrēta cordiū? Rñdit bonaū.
vbi ſupra. q̄ ſc̄re cogitatiōes hominū p̄t̄ eē
dupliciter. Uno mō p̄ ſc̄iam infallibilez. ſic
ſolus deus nouit cogitatiōes homiſ. vel cui
deus reuel aurit. Alio mō p̄ conjecturam p̄
babilem. hocmō demō ſc̄re p̄t̄ cogitatiōes
homī. Quia enim pauca ſunt tra ſecrēta. q̄n
prodeant in opa extēriora. vlp̄ ſigna cordiū
vt apparet in rubore. rōne verecūdīc. timoris
vel amoris vcl̄ p̄ alia ſigna extēriora corporis
mānūm vel pedūm. que omnia diuerſiōm
de mouenīr: ſcd̄m diuerſitatem affectionū
Hinc eſt. q̄ mulie cogitationes noſtre dep̄-
hendi poſſunt a demonebus. niſi arceanīr
virtute dei. **E**t hec cogitatio potius eſt con-
ſecrare q̄ cerie ſc̄ie p̄t̄ ergo quid dōz eſt ad
queſiūm. **Q**uātū ad contiūuationē exp̄-
ſecutionē lralēm euangelij. Veri ecclēſia
docuit. quomodo xp̄s obſtinatos et inceſ-
tulos reprobēdit. bodie quomodo chana-
neam ſuplicantem ppter c̄dūlitatē ſuſcep-
tūt. Et ſunt tres ptes b⁹ euangelij p̄cipiales.
In prima nota imitabilis egrēlio redēptio-
nis ibi. Egrelius ibi.
In ſecondā ſtūdē ſuſcratio ſaluatoris
ibi. Ecce chananea.
In tercīa denota commendatio cōdītōe,
ibi. O mulier magna eſt fides tua.

Circa primā par-

tem eſt lraliter notandum. q̄ egrēliſ ſib⁹ ſ
genēzareib⁹ vbi ſcribas et p̄bicos de ſua ſuſ-
ſitioſe. vana reprobēdit. vbi multa mī-
cula fecit. et ſq̄ obpropria ſuſtūnūt ab eis. vt
ingrauiſ abiceſſit. ſecēdēt ad ptes tyn et ſy-
donis media producia. Tyrus erat ciuitas
gentiliū chananeoz. fī remig. Hydō vero
iē minus eoz. Illa ciuitas fluit in terra p̄
miſſionis prop̄ montem libani. de qua ter-
ra. ſilij in lpauiſ explerunt chananeoz ſi q̄
quib⁹ ſdam remanēnibus de illis becm̄b̄
descendebat. **O** **N** Moraliter eſt noſandū
q̄ niſi effēctus ſc̄rein̄ a. cā. cauſa non coḡ-
iſcērur. Nam effēctus duicit nos in cogitatiō-
eā vt dī. i. phie. Nam cum vidēmus aliqd op̄
perfeſcum̄t̄ bonū. argum̄t̄ artificē fuſſe bo-
nū et perfēctū. Sic de p̄ volens ſe mō-

Alphabetum

VIII

ōndere fecit opus ī auditum et inenarrabile
et in consuetum mutendo filū in carnē. vt p
eius agressum nobis ingressum et viam
vite monstraret. **E**nde de summa trini.
ter. ca. c. sumiter dicitur. q̄ ipse yngenuo
dei filius ihs xps a tota numerate cōtēt incar
natus ex maria sp̄ virgine sp̄stancēt coopa
tione conceptus. viam vite manifeste demō
stravit. in quibus verbis tres notantur na
tivitates. seu egressus dei filij. quibus viaz
vite nobis monstraret. scilicet.

Paternalis. vnde nascit̄ eternaliter.
Maternalis. vnde egreditur temporaliter.

Hentalis vnde p̄ducit sp̄ualiter.

Na p̄io dei filius nascit̄ a p̄re sp̄. **S**icut enī
splendor qui gignit̄ ab igne atz diffunditur
coeu⁹ est illi. et eslet coeternus. si ignis eslet
eternus: sic filij est coeternus p̄ri et sp̄ gigni
tur vñ m̄gr̄ sen. in. i. di. ix. allegādo origine
dicit. saluator n̄ splēdor est claritatis: splen
dor aut̄ nō s̄l nascit̄ et desinit. s̄ quoties or
tu fuit̄ lumē ex quo splēdor nascit̄. totiens
oritur et splendor claritatis. sic ergo saluator
sp̄ nascit̄. **D**e bac natitate dī nichil. v. **E**gres
sus est sic ab initio etemitus. et p̄s. **E**x. vite
ro an̄ lucifer genui te. **D**e cē generatio est
est tamocculta et explicabilis q̄ bilanu⁹ di
cebat. **E**go nescio. q̄ nō requiro. cōsulabor
me. q̄ archangeli nescierunt. angeli nō intel
lexerunt. pp̄be nō senserunt. apli nō pdicar
uerunt. **D**ancetiam generationem salomon
fatur iguorare. di. puer. xx. **T**ra sunt dif
ficia nubi. et q̄rtu⁹ penitus ignorō. **V**iam
aquile in celo. viam colubris sup̄ peirā. viā
navis in medio mari. et viā viri in adolescē
ta. **N**am avis in aere nō facit vestigium. **S**ic
nos per creationē volando ex deo imediate
creati sumus. et non inuenimus vestigium ali
cuius cōculatōis honoris deifice. s̄ magis
glia dei. **D**ico coluber sup̄ lapidē non facit
vestigium. **S**ic de⁹ qui est sp̄s oīm. b̄z r̄gnē
quietissimū ne c pat̄ ppter hoc aliquā cica
tricem in manibus portando oīa. q̄uis sit̄
oībus p̄incipaliter etentialiter et potentialiter
Terio navis 2. c. sic nos in man dīmitans
ab eterno et hic venimus ex man dīmitans
nō ipm exuiscerando in aliquo. vt avis se
exuiscerat p̄cendo oua. **S**ed q̄ru⁹ penitus
ignorat. s. viam adolescentis. i. xp̄i genera
tōem eternālē. **D** / **S**ed que est vilitas
buīus generationis? **D**ico q̄ creatio rerum:

Egressus enī ille etemus. egressum mōi p
creatōe causauit. q̄ sicut radius egrediens
a sole causat res messē s̄ egressus dei filius
a p̄e causat res messē iux glo. s̄ug illud p̄s.
Gemel locutus est de⁹ duo hec audiui. duo
qdā. sc̄ p̄sonaz emanationē et mōi creatōz
q̄re iob. xxiiij. **G**emel loquit̄ dcus: loquit̄
enī filiu⁹ generādo. qui ē v̄bū p̄ris. et crea
ras in eodē v̄bo creando. **N**am fm̄ doc̄. n̄i
filius a p̄e egressus eslet generatione etema
borus de vinea. nec pomū de pomo. nec pi
num de piro posset generari. **E**st enim fecu
ditas pris cā oīs fecunditatis. **E**gressus est
igit̄ dei filius p̄ creatōe rerum in sex diebus
vt sicut ipse septimo quiescendo regresus ē
in cor patronū vt boni ppter quez oīa facta
sunt viam monstraret redeundi ad dēū s̄ adā
sc̄q̄ noluit. s̄ allecu⁹ in creaturis filiu⁹ dei so
lūm redire permisit. **D**ico filius dei eges
sus de matre tp̄aliter: in salutē oīm est nauis
vt boīem recōciliaret. et ei vitam monstraret
ad deum. **A**bac. vij. **E**gressus es in salutem
ppli. **N**am deus p̄ videns voluntatē suam
mis̄tratam. q̄ hō errans in mundo n̄ egredie
ret: nec in uanum eum creauerat. s̄ ad finem
ordinatum. sc̄ beatitudinē eū reduceret. mi
sit p̄i⁹ quicq̄ milia ānoz in sexta etate mūdi.
uenu⁹ filiu⁹ suu⁹ in p̄ice. v̄rgini⁹. vt tp̄alit a v
gine nasceretur. et conuersando cum boīb⁹
viam monstraret beatitudinis. et sic errantē
boīez reduceret. **I**n quo egressu⁹ dei filius.
xxiiij. annis laborando fideliter. duas tur
mas aīaz sc̄ iudeoz et genuliu⁹ acquisiuit
et cum gaudio in ascensione quando redie
rat ad prem̄ reduxit. **O** **F**iguratur gen.
xxx. in iacob. qui egressus solus in longin⁹
quo p̄ uxore seruuit sōcio suo. vij. annis p̄
rachel. et. vij. alios annos p̄ lya. p̄ mercede
postulans cunctas oues varias coloratas.
qd̄ cū placuisse laban: tulit iacob v̄rgas et
decorauit. vt diuersis apparerent colorib⁹
et posuit in canalibus vbi greges bibebant
vt aspecu⁹ eaꝝ cōcipient et varijs colonibus
fetus p̄carent. qd̄ et faciū est et multum in
gregibus ouium et pecoz ditat⁹. cū duabus
uxorib⁹ et duab⁹ finis ad p̄rez cū gaudio est
reueius. **P**er iacob qui suppluator dī. dc⁹
signat xps filius dei. q̄ supplantauit dyabo
lum in baculo crucis. b̄ egressus de p̄e v̄i
biliter mōdo. fuit̄. xxiiij. annis pro aīa si
bi in fide desponsanda. qui proponēs oīb⁹

f 4

Feria quinta

virgulas verba et facta diuersarum virtutum
in quibus multi hoies imitati. multū dīta
tus in simplicibus et rudibus. s. iustis hoies
minibz: cum duabus turmis animarum. scz
gentilium et iudeorum. vel contemplationi
et actiuorum ad propria estreversus.

Tertio filius dei egreditur et nascitur spūa
liter. a mente deuota. Nam fīm mīgīm. i. sen.
di. xv. filius dei visibiliter scz vīsus est. s. fre
quenter mutuita p̄e inuisibiliter. in aias
iustorum. vt percipiatur et cognoscatur. Per
cipiur autem et cognoscitur per inspiratioēz
boni affecti. Quoniam cūqz ei bonū affectū cō
cipimus et ad affectum producimus tociēs
filium dei concipimus. et generamus. **A**nd
leo papa dicit. Deus per affectum concipiūr
per effectum nascitur. per profectiōz nutritur
et tribulationibus roboratur et perspicituri
perfectam etiamē plenitudinis cristi. **A**ndēs
nanc pīs p̄t cui cura semper est de filijs.
missionem primam qua misit filium suum ī
earmē visibiliter ei in amarissimam morte
in multis peccatoribz evacuari. et q̄ adhuc
superst̄ locus beatiudinis. nō cessat. s. quot
tidie et freq̄nter inuisibiliter mutuit dei filii
et sp̄m sancium. vt viam vite eternae manife
stus mōstrarēt et insp̄irent. et aias captiuā ī
peccatis ad eum reducant.

Shi enim
alic clamant illud cān. vi. Reuertere. suna
mitis reuertere. vt itucamurte. Sed beu mī
ti vi herodius. saturatus prede vel deditus
carne ad vocem clamantis et reuocantis nō
redeunt. sed in delectationibus carnis et pec
catis persistunt. Sicut legitur d̄ coruo ḡn.
viiij. Qui egressus de arca posuit se super
cadavera et nō reueriebatur. Sicut anima pec
catis ponens. se per desiderium super delec
tationes carnis cōplacendo ei. et vocem filii
dei. nec sp̄ūssanci exaudit nec curat in arcā
celi vnde exiū regredi. qd̄ lañtabat pbs ī
li. de pomo et morte. considerans miseriam
hmoi aic peccatis infeccie. d. Vt aic peccati
ei. q̄ non b̄ posse redeundi ad locum suū sta
tutum. qz turpia opa et delectationes corporis
impediti ascensum eius sursum. H̄z beata
aia que non fuerit infecta prauis opibz b̄
mīdi. quia hec sola libere ad deum volat. et
sicut columba in arcā ramum olive. i. effec
tum misericordie et gratie in signum pacis
eternae felicitatis portat

post Inuocavit

Secunda pars in

q̄ notaē stupēda misatō saluatoris ibi. Ecce
chananca. i. mīlē de terra chananca p̄ gentilis
indigēs dīno auxilio. cū magna fiducia ve
nit ad xp̄z dī. Misere mei dīne fili oō. cr̄f.
Considera mīlieris pbaz inspic aiam gene
rosam. nō prexit ad dīnos. nō inuocauit ma
gos non alligaturas quesuuit. nō impostrices
munusculas adduxit. illas. s. q̄ solēt dīmōes
puocare incātatiōibus suis vulnus agere. re
liquit oēs dyaboli facultates et venit ad sal
uatorēm animarum nr̄arum. **I** **H**ora
līcē est notandū fīm alex. q̄ ī india est q̄daz
fons tal'nafc. q̄ ad clamore bois pīnus. etiā
sitacite loquaf magno ipetu erupit q̄si ebulli
ēs. sic ē d̄ fonte dīne misēdie: qui ad voce in
uocantis. vel etiā desiderantis erumpit.
et habundāter scīpm effluit bauriendū. **U**n
orige. in omel'. de mīliere clamante dī. Si
hoīem interrogare volueris. itteregas quid
faē. audiens dormit. aut non vocat. autētē
dedignatur tibi respondere ad deum autē
nihil borum est opus. sed vbiqz fueris et
inuocauis. d. misere. illico aderit. Unde
amb. de pc. dī. i. Libēter ignosco prompte
indulgeo et misēdiaz magis volo q̄ sacris
cum. Non enim veni vocare iustos zē. et d̄
pc. dī. i. leo papa. multiplex misēcordia dī.
Misēdie dei nec mēsuras possimus ponere
nec tpa diffinire. apud quā nullus parī mo
ras venie cōuersio. Clamemus ḡ cū illa cha
nanca dī. Misere **I**psē enī fili⁹ dei est mi
sericors. ppter tra q̄ allegauit illa mīlieri sua
petitione dī. Dīne fili dō. misere mei. scz.
Jure voluntaria. qz dīs vnuersitatis.
Jure p̄prietario. qz filius dei collateralis.
Jure hereditario. qz beniuol⁹ et letalis.
Nam filius dei est oībus inuocantibus mi
sericors. quia dīs vnuersitorum. iō benign⁹
et voluntarius est ad miserandū et p̄cendū.
Naturaliter enī videmus q̄ quanto aia est
maiori dīno p̄ditum. tanto p̄nus et maiori
pietate est ad miserandū. sic p̄z ī rege aialā
leone. qui iratus p̄ct. p̄stratis: et ī rege ap̄u
q̄ fīm pbm est sine ecclio. sic dei fili⁹ sic exce
di ī dīno. ua et ī misēdia excedit oēs. vnd
ppba b̄ volens exprimere ī eius laudē dī.
Misāiones eius sup̄ opa eius. **V** **O**d̄
attēdere dī p̄cor. et vt seru⁹ dīm iplorare p
penja. dicendo: paciāz habe'm me. Qd̄ u
fecerū de iniuria peccantis illata et frōtua

Alphabetum

VIII

iiuriantis. qui cōcitat i irā. Si cōres vīputa
ynum. quantodultius. tanto si mutatur in
acetum fit amarius. Hic econuerso fili⁹ dei
si ad iram concitatur: quantoplus est miseri
coris humiliter petenti ignosci. tantopl⁹ ira⁹
scitur et amancatur veniam nō petēti et pec⁹
cais sibi iniuranti. Exemplum p̄t in aqla
de qua legitur in miris rerum. q̄ qn̄ cornic
insequiream. diu. puocat et verat. nūc tra
bendo caudā. nunc alias. s̄ diutius n̄ valēs
sustineſ proprieſ iportunitatē. cornicē vngui
bus rapit et dilacerat eum quapropter nobis
litatem nature multum dissimulavit. Hic d⁹
us qn̄ multum infestatur a peccatore et cōci
tatur. iusticia petenti ad vindictam ad ips⁹
quandoq̄ dissimulat patienter et misericor⁹
diterpectans emendam: sea tandem prop
ter peccantium importunitatez et pertinaciam
delinquentes rapit sua vindicta et dilaceſ
rat. segando aiam miseram a corpore p̄ mor
tem. et expellit eternaliter puniendam. Qua
re greg. in pastore. c. lxxvij. Necesse est dum
peccati vulnus in subditis non regitur cor
rigendo se soliciuidine. ipsa discretō sp̄aliter
modereſ q̄ vite disciplinā teneat q̄ vīscera
pietatis non amittat. Secundo filius dī
est misericors. quia est filius collateralis dī
paris clementis et misericordia. cui secundū
greg. in quadam collecta est proprium muse
ren et p̄cere. Dicit nanq̄ p̄bs. ij. reibo. Qd
iuenes et filij sunt magis misericordes q̄
senes. Cuius ratio est. quia sunt boni nec p̄
per iuentutem et paucitatem dierum sunt
imbuti in malitia. et ideo etiam alios n̄ cre
dunt malos esse. sed senes experti i malitia
non: compatiuntur miseriſ intantum sicut iu
uenes quia putant miseriā ex culpa euensis
se. Hoc considerans illa mulier. inuocauit
eius misericordiam nomine filij. vt esset p̄
mor et citoſ eam eraudiret. ideo ecclesia in
prima omni mane instituit cātare versiculū
Eps fili⁹ dei viui miseric̄ nobis. vt rōe filia
tōis in q̄ iuocat. p̄motioſ sit nobis p̄cōrib⁹
ad miserendū. et qd petiſ in collecta sequen
ti ſez. Dñe deus omps q̄ ad principiū buiſ
dīei 2c. sit largitor ad indulgendū. ¶ Et
h̄c q̄r̄c̄ ſe filius de iuocatuſ rōe filiatōis
difſert et expectat qn̄q̄ ad implere p̄ces ſup
plicatōis. ſic. etiam patuit in hac muliere.
et inuocāte eius miseriā ſone fil. atc̄is 2c
R̄det q̄ p̄pter tua. P̄o ut p̄cōr tarditate

et mora in pentendo clarius cognoscat mala
q̄ gessit. et cognitōe delicti fortius dolat et
tristetur et dolore et grauitate magis caueat
Unde secundum ſententiā eximij doctoris
aug. ſug illo verbo. Eraia mea turbata est
valde. Diutius petendo. latior est dolor de
peccatis et ſceleribus cōmisis. Salubre er
go est et vili peccatori frequentier expectare
et libenter cum penit ut quantodiutius tar
datur. tanto amplius mereatur babundāter
recipere quod flagitatur: nam ſemina niue l
gelu preſta ſolidantur. et ſi ad ſuperficiem
tardius exēunt. tamen ad frugem multipli
tiorem conſurgunt. Hic ſepe deſideria quia
celeruer non fiunt tardius exaudiuntur. et
quod implere quotidie petimus. ex ipſa me
lius tarditate proſperauit. Hac enim cauſa
permisit crifus hanc mulierem tantum cla
mare poſt eum. Unde greg. li. xxij. moral.
Nemo q̄ tardi⁹ audit credat q̄ a ſupēma cura
negligatur. Sepe enim deſideria. quia ce
leriter non fiunt. tardius exaudiuntur. Hac
etiam ex cauſa tantum tardauit liberare po
pulum ſuum de ſcrutare ut ipſi dicereſ p̄
tuij. Exurge quare ob dormiſ domine 2c.
Hac etiam de cauſa tanum diſtulit ſaluare
genus humanum ut sancti patres ardent
us clamarent. emite agnum dñi. 2c. ut diſ
rumpes celum 2c. Secundo dei filius negli
git quan doq̄ exaudire. quia oratio non fit
ita ſicut ſien debet. ſez cum debitib⁹ circum
ſtancijs. q̄bus pretermiſſis petiſio non au
diatur. Preterea dicū fuit petentib⁹ diſcipul⁹
p̄taliib⁹ idebit. neſciit qd petatis mat
rx. Ternio oīt qn̄q̄ exaudire. ut ex diſſicu
litate ſanationis petens magis caueat ſibi. nā ex
diſſicuſ ſanationis fit maior custodia re
cepte ſanitatis. quia tantoplus diligit. quā
to a maiori periculo et crimine nouit ſe quis
liberat. Un greg. xxij. mox. c. viij. Certi⁹
quippe eſt q̄ minus diligat ſaluatorē ſuū
et redemptorem. qui minus inuilit periculū
quod euasit. Ideo petrus cum diſſicuſ
te et tarditate ſanatus optime ſe de cetero cu
ſtodiuita peccatis. et paulus ne caderet di
cebat. Castigo corpus meum. et in ſennuſ
te redigo. ne forie cum alijs predicaerūm
ipſe reprobus efficiar. ¶ Ternio filius
dei est misericors ure bereditano. ¶ Hic
curenum radit eſt. ſic et fructus eius.
Qualis p̄taliſ fili⁹. Quia aut p̄ ei⁹ dō ſz

Feria quinta

carnem fuit magna clementie et misericordie iuxta illud ysa. ly. Misericordia domini fidelis. ut enim filius eius in carne haec clementiam et misericordiam probando heredauit. **G**oq; quoniam a filio dei plus sit misericors quam iustus. vel econverso. Dico quod cum filio dei sit iustus et misericors. ideo ipsa iusticia et misericordia et quocumque est in deo est ipse deus. ut dicit magister. i. sen. di viij. Sequitur quod deus sic est misericors sicut et iustus et econverso in misericordie efficiens plus in nobis relucet quam iusticie. Et ideo quod deus per pecatibus et sub uno non puniit. et misericordia eius a proximo in propriae. **I**o dicit enim nobis magister misericors quam iustus et quod ipsis patribus est misericordie et postmodum erit ipsis iusticie. ideo tunc plus paterbit iusticia quam misericordia. quod reddet unicuique iusta opera sua. **R**

Tercia pars in qua
ostenditur per medietatem christi quod illa genitale mulierem propter fidem et bonam fidem et misericordiam permedavit dominus. **O** mulier magna est fides tua. Et merito dicit magister. quod filia eius a demonio liberavit et eum et misericordiam ipetrauit. Moraliter non tamquam inter omnia maxime egrotantibus necessaria est fides et per fidem bona medici. **N**am ut dicit seneca in quodam declamatione nihil magis probat ergo quam probat fidei in cuius a quo cupit curari quod per taliter exemplum. **D**uidas se loquitur abdicavit filium suum sed adiutorum studiis arte medicinae propter patrem queri iurari. rediit filius iam ex pueris medicus et curat patrem. baculum recociliatur. accidit autem ut noueretur eiusdem filii ea deinceps infirmitate. quod per patrem laborare. ubi patrem filio ut noueretur curat. sic patrem iam curavit. filius noluit et ideo iterum abdicitur a patre coram iudice accusatus quod non vult noueretur curare. filius nudit non potest. dato pereadem infirmitate laborare. quod non eiusdem affectionis et probat fidei ad filium fuit sic pater. **S**ic licet multe sint infirmitates hominum. et perturbantes corda. quod mouent homines anxios per salutem et vitam etiam per clamare ad medicum ait scilicet christus in veritate et non alter exaudit et curat iusta ei desiderium. quod per fidem huius effectus et fidem alter infidelis nec probat fidei nec affectionis. **E**t ideo bene probat fidei exaudit alter vero non. **V**nus. **C**. de veteri iure enucleando. l. i. **D**einde spem nostram ad solam ferre debemus summe prudenter etiam minuta usque quod mudi elempta et eorum dispositio per hec ius sine quod non est amisit vel inge-

post Invocavit

nio probat. quod apostolus ad romanos. i. dicit quod in se fidelis vivit ex fide. et de peccato. dicit. in deo nostro Christo fide vivit iustus et misericordia eius cordum pregnat. et in eo desideratur quod non debet habetur. **A** **D**icit igitur benedictus fides sit magna. Est enim magna et stupenda et a cunctis bonis bona confidetia amplianda ratione. **F**irmatas vigorose. **S**ublimitas gloriose. **V**ulnus fructuose.

Est namque prima fides magna et fides nostra vigorose super firmam petram et preciosa. scilicet sancta trinitate. quod est summa misericordia. i. dicit. unus et solus deus verus scilicet pater et filius et spissans unus eiusdem substantiae vel esse quod est summum bonum quod purissimum membris certum. **V**nde de sancto mattheo. 2. filio caeruleo firmatur credimus. similiiter probat. quod unus solus verus est deus eternus. immensus et inmutabilis omnipotens. incomprehensibilis et ineffabilis. pater et filius et spiritus sanctus unus. **T**res quodque persone. sed una essentia et substantia seu natura simplex auctor. **D**omini noster enim vir tuus patitur quod summo ac solidissimo fundamento situatur. **Q**uo igitur sancta ecclesia posuit cadere quod summa fundamenta nostra definit tenere et defendere. **H**oc sancta ecclesia paganorum vel in deus iaculo infidelitatis percutit. **d**. quod deus christianorum potest esse unus et minus. **D**efendit christianus hoc non solus ostendit auctoritate sanctorum verum etiam auctoritate pagano. **P**rimo auctor sacre scripture dominus. vi. ostenditur unitas dei. **A**udi iste dominus deus tuus unus es. **E**t eccl. i. dicitur filius syracus. unus est altissimus creator omnium. omnipotens rex potens et metuendus numerus. **H**oc id est probatur auctoritate paganorum et propheta. dicit namque pbs. xii. metu. **D**eus est unus eternus nobilis in fine nobilitatis et. **H**oc. iij. de psalmo. Nam unus est deus. **B** **C** Nam et locutes ex hac causa dicuntur et intercepimus quod unus deus auctor ydolatrias probatus est. **D**iximus quod primus canis est deos populus coleret: eo quod canis est facta deus est ydola vanas factura hominis, propter quod ab ydolatriis accusatus carcerebatur macipatus veneno est intercepitus. **N**am bec est omnis christianorum et pagano auctoritas presenties in uno deo. **I**te probat benevolentia et misericordia eius in modis. **I**gitur unus est motor seu principes qui mouet mundum quod est et duo motores unum est et supra unum vel si non esset superfluous requiriat alium modum et ies-

Alphabetum

VIII

duo essent modi. Cuius oppositum tenet pbs. Item probatur b ratione dñi bona venture, premissis tribus suppositionibus. Prima q̄ deus est summum bonum. Secunda q̄ est om̄ps. Tertia q̄ est summa beatitudo. Primo igitur sic. deus est summum bonū. igit̄ si sunt duo dīj. erunt duo summa bona: nūc vñus illorum. aut diligit alterz. aut nō. si sic cum vterq; sit summum bonum vterq; ē di ligendus amore fruitionis igr̄ vterq; fruct̄ altero. s; q̄ fruct̄ alio bono a se. illo indiget. igit̄ vñus indiget alio. et vterq; indiget. igr̄ neuter est deus. Secundo de⁹ est om̄ps igr̄ poterit q̄ oia alia psonā a se nibil poterit igr̄ si sunt duo dīj. diversi in natura. hoc potest vñus facere de altero q̄ alter nibil possit. et ecouerio. s; cui potest potētia auferri non est de⁹. igr̄ si sunt duo dīj null⁹ ē de⁹. Tertio d̄ us est summa beatitudo: tunc si essent duo dīj null⁹ posset in beatitudine appetitū inq̄ rare. q̄ vñus esset ab alio in aliud. igr̄ null⁹ est de⁹. Nec bona ventura in. i. suo sup̄ smas dī. ij. q. i. C. Sed diceret vide⁹. Pcedo deuz om̄m esse vñum. sed n̄ ego cum esse in psonis trinum. Et xpianus non solum aučie excep̄ caberis. verum etiam rōe notabili delirus et mutos esse probaberis. Nōne dō p̄s. Ixvi. in uocando sancta innitatē dixit. Vndicat nos de⁹ de⁹ n̄ bñdicat nos de⁹ designando q̄ b̄ q̄ dicu ter de⁹. q̄ est innitas psonaz. s; dices et meruant cū. ondit vnitatē cēntia. Et gen. i. p̄dixit filio et spūsancio. Faciam⁹ hoīem. et gen. xvij. dī q̄ abrahā tres vidit. et vnuž adorauit. Et fm̄ aug. de ci. dei li. x. c. xxij. porphyr q̄ fuit pagan⁹ sancta trinitate co fuit dī. Nonas genuit monadē et in se re flexit ardoē. i. p̄ generat filiū et i se bñt spm sancū. Itē rōe pbaf p̄ rich. sup̄. i. sen. dī. ij. q. i. mib⁹ psuppōnis. Primum q̄lū dīna cēntia ē summa bonitas. s; ad summā bonitatē p̄met se summe cōicare. q̄ fm̄ dyo. de agē lica ierachia. c. viij. Bonū ē sui cōicariū s; dīna bonitas nō p̄t se summe cōicare alieui creature. nec oib⁹ sil. q̄ nō sunt capaces bōi tatis. In summo ḡoz i dīnis cē psonā icreatā. cui summe cōicet. s; tales psonē in create sunt fili⁹ et spūsancio. q̄ p̄ est p̄cipiū caruz q̄n ad cōicatioēz bonitatis. Hcdz suppōnis est q̄ in cēntia dīna ē summa pfectio. s; pfectio nis est producere sibi similem in natura: igr̄ summe pfectiois ē pducere sibi silez inata

s; nulla eratā p̄t esse deo summe sillis. igit̄ ad pfectio ē dinam spectat. q̄ ibi sit emanatio alicuius persone in create. s; q̄ vna sit in pro ducta que est p̄ et alie due produce. q̄ sunt filius et spūsancio. Tertium suppositum in deo est summa caritas: igitur est ibi psona amans et psona amata. et summus amor q̄ pcedit a p̄e in filiu et a filio in p̄em. Et sic est ibi summus amor. ibi est summa iocunditas. cum non sit amor priuatus s; ad alterum cum nulli⁹ boni sine socio sit iocunda possessio fm̄ sc̄n. ad lucillū. igit̄ ad summa iocunditatē requiriſ societas et etiam plā litas. cuius pater per amorem. caritatem. iocunditatē et bonitatem. est principium il larum duarum duarum personarum. D Secundo fides nostra est magna ratione sublimitatis gloriose trinitatis. que tāsublimis et infinita est. q̄ cā nec intelligere. nec cogitare. nec sufficiet rōe ondete. nec p̄bare possumus. Et iō vbi rō deficit. ibi fides sup plet. dī. ij. in fi. reuera in fi. Nec mirum cuz vñllus pb̄orum acutissima speculatio neplēnam alicuius rei create possit uiuenire nouitiam. Teste pbo. ij. metib⁹. in prn. Sicut oculis nocticoracis ad lycē solis. ita intellectus noster ad ea que sunt manifesta nature. Un legiūr in li. de vita et morib⁹ pb̄or. q̄ qui da pbs multis annis in solitudine stetit: vt naturam apis possit inuestigare nec posuit min⁹ ḡ dīnitatē et trinitatē sublimē. Narrat tull⁹ in li. de natura dcoz. q̄ quidā rex q̄ si uit a quodā pbo. quid est deus pbs in diu cias triū diez p̄petuit in dēdi. Expletō in dō uerū alio tridū postulauit et post maiore ter minū ad q̄stū nō in dēdit. Cui ret au. Vide me deludis. at ille. dñe mi nō. q̄ de⁹ ē tā in mēsus et sublimis. q̄ q̄nto d̄ eo pl⁹ cogito tā. opl⁹ deficio. et qd̄ in dēa nescio. E Et dbe. aug. legit. p̄t ip̄e ait bāc babuisse visionē dū liberos d̄ trinitate pponere intē cleret. Sibi nāch videbat q̄ sup̄ litt⁹ maris d̄ abularet. puerā quēdā. vidēs aquā maris cū manu cēb̄ ētē. aez in pūa fouea ifundētē. de quo aug. admirat⁹. q̄siuit qd̄ puer facere vellet. q̄ in dū totā aquā maris i bāc foueaz ex̄bere itēdo. Et aug. quō fili⁹ s; facere potētis ē ip̄ossible. Ille puer. p̄tin⁹ su būxu. Et tu nunc vcs cōponere liberos de trinitate. Sicut ergo possibile n̄ ē q̄ bāc aquā d̄ mari totā rēbam. et in bāc foueā quā colligaz

Feria sesta

Ita nec est possibile. q̄ tu deuenias ad sublimatē et infinitate termitatis et ad plenā diuinitatis noticiā. **Vñ** m̄gr. i. sen. di. ij. c. i. loquēs de sublimitate sancte trinitatis dī. dī ip̄a cum molestia et nōre agēdū est. et attē s̄issimis aubus atz deuotis audiendū vbi q̄riur vnuas et trinitas p̄ris et filij. et sp̄us sancti. Quod nihil periculosis alicui erat nec laborosius aliqd querit. nec fruicōsius aliquid inuenitur. **Tercio** fides trinitatis est maḡ rōe utilitatis fruicōse. maḡ enī utilitas est sancte trinitatis. c̄m nullus sine ea saluari possit. per cam solam beatificari et saluari opt̄. **Vñ** atbanas. Quicq; vult saluus est. an oia op̄ est. vt teneat catholicam fidem. Fides aut̄ catolica h̄ est. Unum deum in trinitate. et trinitatē in unitate veneremur. **Vñ** m̄gr. i. sen. di. i. Res q̄ bus fruendum est. et nos beatos faciunt. sūt p̄ et filius ei sp̄us h̄c. **Assignari** p̄nt igr̄ma documenta. Primum q̄ omis nr̄a faciō. ois nr̄a inceptio. q̄n surgimus mane. yadim⁹ s̄admēnsā. dormitū de nocte: sit in noīe p̄ris et filij et sp̄us sancti. Unde plato i thimco. In oībus liue maxis siue minūmis dīnū auxiliū debet implorari. In signū b̄ dñs p̄cepit apl̄is baptizare oēs gentes. in nomine p̄ris et filij et sp̄us sancti. **Vñ** narrat gr̄. i. dyalo. ca. uij. de quadā monabā cuiusidā monasterij. q̄ mane lacuca aspiciens cōcupiuit. quā audie momordens sine signo crucis. et inuocatōe trinitatis. arepta a dyabo. lo. p̄tin⁹ cecidit: cūq; mirabiliter vexaretur. vni p̄ri aq̄to. subeleritate nūciatū est vt vēniret cōctus: cūq; dyabol⁹ videret sanctum p̄cm. coniuratus et interrogat⁹ īndit. Ego inq̄t qđ fecisti: stabā sup lacuca venit illa et momordit me et sic ex p̄cepto veri dei abscessit. **H**ec documētū q̄ ois nr̄a bona defunio sit in noīe dei. s. sibi reddendo graz q̄ gl̄iam p̄ri. In e signū b̄c. ordinavit q̄ in hoc psalmoz sp̄ dicere: gl̄ia p̄ri. Tercū documētū q̄s in oībus nr̄is anxietatibus angustijs 2c. si volum⁹ liberari. debet inuocat̄ sanctam trinitatez per illa verba. Sancte de sancte forus. sācte et misericors salvator. misericordis nobis: De quibus verbis refert damasli. uij. q̄ cum apud constantinopolī pestilēna grauis esset. quidam puer de medio populi in celum raptus. predicium caniculum sancte trinitatis ab angelis est edocitus: quod eius

post Inuocauit

rādiens coram populo decantasset. mox omnis pestilēntia est fugata.

Feria. vi. post inuocauit.

E Rat dies festns

iudeoz. et ascenditibz h̄ierosolimā. Job. v. **V** Albertus de natura planetarum dicit q̄ celestes influent p̄ influunt. in uno loco et tempore. q̄ in alio. secundum aspectus magis directos vel p̄n directos. **G**ic vere certa sunt loca deo dicata et magis accepta: et ad imperandum divine gracie influentiam oportunam. sicut sunt ecclesie et altaria. unde p̄s. Adorate dum in atrio sancto eius. Ad hoc enim habebetur. xij. q. i. futuram ecclesiam viri reliquias sicut sicut constantinus. non solum possessiones et predia que imposidebant. sed etiam sc̄mpt̄os de domino consecraverunt. edificantes basilicas in suis fundis in honore sanctorum martirum per ciuitates ac monasteria innumera in quibus seruus domino suavitum conuenirent. Ut igitur ad illa sera loco ad orandum. et deo placendum. frequenter accederemus. doct̄or veritatis vnoz demonstrando. dum erat dies festus iudeorum ascendit h̄ierosolimam in templum.

Queriuntur cum cristus seruauerit festa iudiciorum. quare christiani etiam non festinant sabbata eorum. Respondetur q̄ bocordi nauit et eccl̄ia istiū spiritu sancte. vt cap̄ resurrectionem domini sabbatū autem non coleretur. sed dominicam diem loco sabbati celeb̄are debemus. propter honorem et gaudium resurrectionis nec illa mutano est contra preceptum Exo. xx. **M**emento ut diem sabbati sacrificies. quia diem dominicam pro sabbato collendo obseruat mōale hoc. qua ratione hoc mandatum a deo preceptum est. **S**unt namq; duo in illo precepto. s. morale et ceremoniale. morale. s. illud qđ de dictamine legis naturalis. s. vt bō aliquo tpe vacet et platoz et dīno cultui. **I**nde. n. ppter iditu i anancē tm se et sibi subditos opibz fuilibz occupass̄ et q̄ mēs cozino destructa fuiss̄. et iō illa obfuaō sabati suita fuit a deo vt ec̄ q̄n̄ i recognitōe bōo p̄ceptoz dīno cultui vacaret graz petret. et veniam de p̄cūsiuērēt: qđ ita bñ p̄p̄catōz diei dñice obfuaō sic sabbati. **S**ed bō ceremoniale est. s. ad opis taratōz et i p̄gōn